

Nr 264.

Av herr **Johansson** i Öckerö **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 222, angående anslag å tilläggsstat II till understöd åt fiskare.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 222 angående anslag å tilläggsstat II till understöd åt fiskare har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att för budgetåret 1939/40 å driftbudgeten under nionde huvudtiteln till *Understöd åt fiskare* anvisa ett reservationsanslag av 100,000 kronor.

Orsaken till att ytterligare medel behövas för angivna ändamål är som bekant, att den svåra isvintern i mycket hög grad hindrat fiskarena att utöva sin näring och erhålla sin utkomst. Stormaktskriget med dess allt mer vidsträckta minering har än ytterligare omöjliggjort fiskets bedrivande. Genom antydda omständigheter ha fiskarena lidit svårt ekonomiskt avbräck. Efter omkring en 3—4 månaders total överksamhet och därmed följande inkomstlöshet för flertalet fiskare är det svårigheter och nöd i många fiskarehem.

Ehuru det av Kungl. Maj:t föreslagna beloppet synes oss allt för lågt för att kunna giva möjlighet till fyllande av de mest trängande behoven torde dock, under förutsättning att å allmän beredskapsstat för samma ändamål anslagna belopp, kronor 150,000, på grund av nuvarande särskilda förhållanden får tagas i anspråk innevarande budgetår, det föreslagna beloppet icke behöva höjas.

På grund av i fiskarehemmen rådande förhållanden är det emellertid nödvändigt, att det stöd, som statsmakterna, med bidrag av kommunerna, här avse att ge en nödställd medborgargrupp, utan tidsutdräkt kommer de behövande till del. En väsentlig olägenhet med den hjälpform varom här är fråga är den långa tid, som förflutit från det den hjälpbehövande sökt bidrag till dess bidraget ifråga kommer denne tillhanda. Den kortaste tiden synes därvid varit omkring sex månader, men mera vanligt vore att det toge omkring ett år och i flere fall däröver från det ansökningen ingivits till dess bidraget utbetalats. En del av detta dröjsmål torde dock berott på kommunernas eget förvållande.

Genom Kungl. Maj:ts kungörelse av den 23 februari 1940 om ändrad lydelse av 3 § kungörelsen den 15 juni 1934 (nr 281) angående anslag av statsmedel för beredande av tillfälligt understöd åt fiskare torde någon tidsvinst mellan ansökningen och understödets utbetalning kunna ske. Ifrågavarande ändring i berörda kungörelse innebär nämligen, att kommun, som önskar erhålla statsanslag för omskrivna understöd, skall ingiva ansökan därom i enlighet med av lantbruksstyrelsen upprättade formulär. Men även om denna anordning sålunda i någon mån kunde tänkas förkorta väntetiden för den hjälpbehövande, komme sannolikt ändock en avsevärd tid att

förflyta från ansökningen till utbetalningen av understödet, vilket förhållande är synnerligen svårt med nu rådande stora behov av snar hjälp.

Det synes oss som om det skulle vara möjligt att, utan eftersättande av nödig kontroll, Kungl. Maj:t kunde, där snar hjälp vore av nöden, till respektive länsstyrelser ställa vissa belopp av ifrågavarande anslag till förfogande, av vilka belopp länsstyrelserna borde, efter en hastig förhandsprövning, lämna kommunerna förskott av de belopp, varom ansökningar ingivits. Slutlig reglering av genom en dylik anordning uppkomna mellanhavanden mellan berörda organ torde utan större svårigheter kunna ske sedan Kungl. Maj:t fattat på ingivna ansökningar grundade definitiva beslut i understödsfrågan.

Med stöd av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen vid bifall till Kungl. Maj:ts proposition nr 222 måtte uttala, att åtgärder vidtagas så att ifrågavarande tillfälliga understöd med minsta möjliga tidsutdräkt komma de hjälpbehövande tillhanda, och att Kungl. Maj:t i detta syfte må av angivna anslag anvisa förskott till respektive länsstyrelser att av dem, på grunder som Kungl. Maj:t må bestämma, i avvaktan på Kungl. Maj:ts definitiva beslut i anledning av ingivna ansökningar om understöd, till berörda kommuner utbetala förskott för omedelbar fördelning mellan behövande, som ansökt om hjälp och för vilka skäligen anledning anses föreligga att ansökningarna komma att bifallas.

Stockholm den 7^e maj 1940.

Erik Johansson
i Öckerö.

Frans Hansson.

Linus Andersson.

Oscar Osberg.

Anders Pettersson
i Dahl.